Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

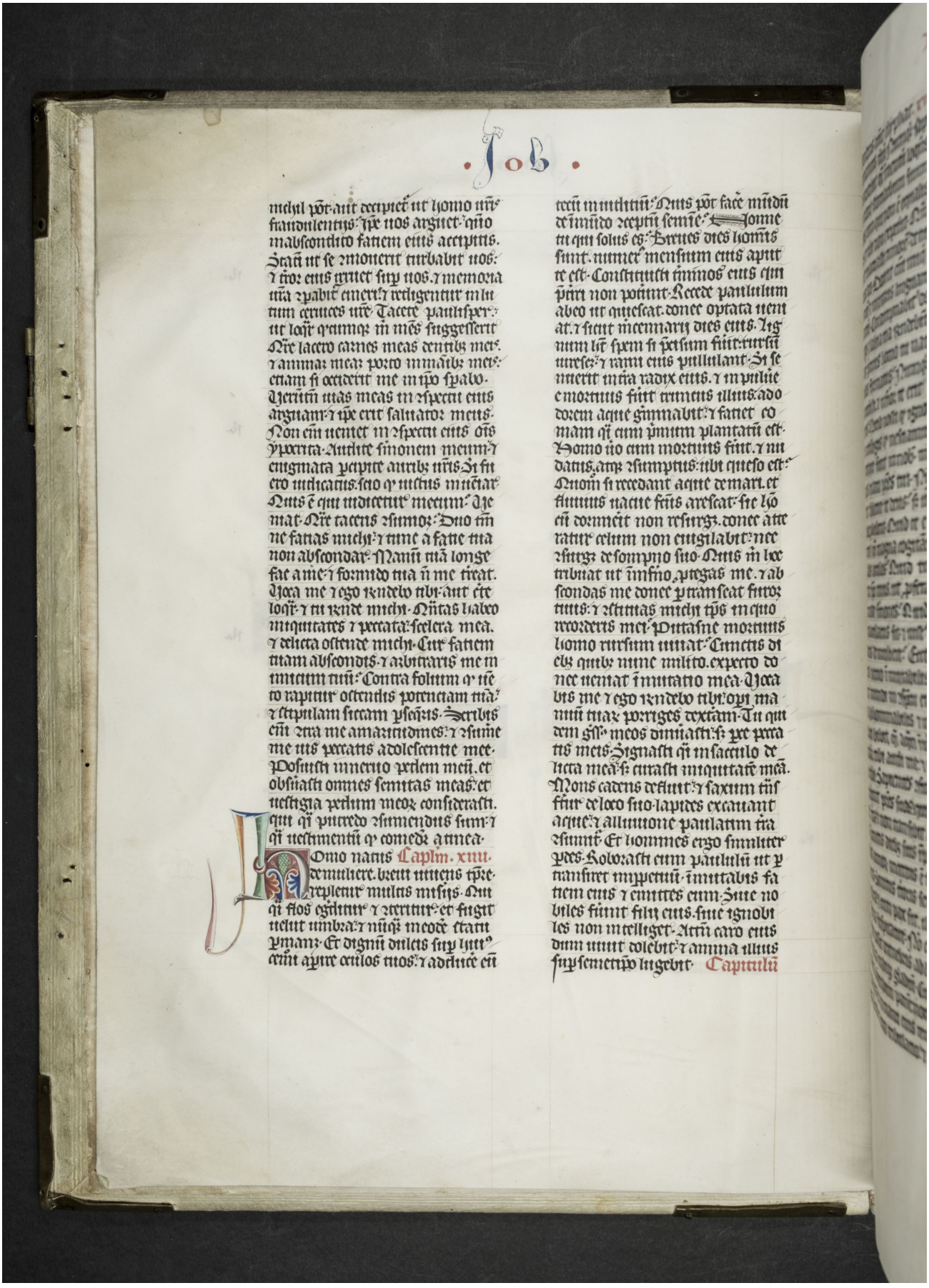

Job.

michi pōr aūt decipet ut homo nō
flammulentus: Ipe nos arguet: qūo
mabscondito faciem eius accipiis.
Stām ut se mouerit turbabit nos:
r tor eius grauet sup nos. r memora
bit enerr: r diligenter mihi
tum genues nē Tacere paulisper:
ut loqr: q aūmaz mi mēs suggesserit
Nē lacero carnes meas dentib: mes:
r aūmaz meaz ponā in manib: mes:
etiam si occiderit me in tpo spabo.
Verūtn vias meas in aspectu eius
arguam: r ipe erit saluator meus.
Non cīm veniet in aspectu eius oīs
ypocrita. Audite sermonem meum: r
enigmata pcipite aurib: vris. Si fu
ero iudicandus: scio q iustus inuēiar
Quis ē qui iudicetur mecum: Je
mat. Nē tacens asumor: Duo tm
ne fatias michi: r tunc a facie tua
non abscondar. Manū tuā longe
fac a me: r formido tua n me terat.
Voca me r ego respondebo tibi: aut ēt
loqr: r tu respnde michi. Quātas habeo
iniquitates r pcata: scelera mea.
r delicta ostende michi. Cur faciem
tuam abscondis: r arbitraris me in
imicum tuū: Contra folium q rapit
vr ostendis potentiam tuā:
r stipulam siccam psequeris. Scribis
cīm cōtra me amaritudines: r consume
me vis pcatis adolescentie mee.
Posuisti in nervo pedem meū. et
obseruasti omnes semitas meas: et
vestigia pedum meoz considerasti.
qui q putredo consumendus sum: r
sicut vestimentū q comedit a tinea.

Homo natus Caplm. xiiii.
de mulere. breui viuens tpe
replet multis miseriis. Qui
qi flos egredit r conteritur: et fugit
velut vmbra: r nūq eodē statu
permanet. Et dignū duxisti hui vi
dere aperire oculos tuos: r adducere eū
tecū in iudiciū: Quis pōt facere mundū
de imūdo cepit semē: Nonne
tu qui solus es: Breues dies hoīs
sunt. numer mensium eius apud
te est. Constituisti terminos eius qui
pāri non poterunt. Recede paululum
abeo ut requiescat. donec optata mer
cenarius diem eius. Lignum hē spem si precisum fuerit: rursū
virescet. r rami eius pullulant. Si se
nuerit in terra radix eius. r in pulue
re mortuus fuerit cespes eius: ad odo
rem aque germinabit: r faciet co
mam q si cum primum plantatū esset.
Homo vo cum mortuus fuerit. r nu
datus. atq; exspirauerit: vbi quaeso est:
Quasi si recedant aque de mari. et
fluuius vacue siccis arescat: sic ho
mo cū dormierit non resurget. donec atte
ratur celum non euigilabit: nec
surget de somno suo. Quis mi hoc
tribuat ut in inferno protegas me. r ab
scondas me donec pertranseat furor
tuus: r statuas michi tps in quo
recorderis mei. Putasne mortuus
homo rursum viuat: Cunctis die
bus quib: nunc milito. expecto do
nec veniat immutatio mea. Voca
bis me r ego respondebo tibi. Operi ma
nuū tuar porriges dextram. Tu qui
dem gressus meos dinumerasti: sed pce
tis meis. Signasti q in sacculo de
licta mea: r curasti iniquitatē mā.
Mons cadens defluit: r saxum tol
lit de loco suo. lapides excauant
aque: r alluuione paulatim ter
ram. Et homines ergo similiter
pdes. Roborasti eum paululū ut p
transiret in perpetuū: immutabis fa
ciem eius r emittes eum. Sine no
biles fuerit filij eius. sine ignobi
les non intelliget. Attn caro eius
dum viuit dolebit: r anima illius
sup semetipo lugebit. Capitulū